

מ"ת 36795/07/15 - מדינת ישראל נגד רישאד אבו עראר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 36795-07-15

בפני כב' השופטת שרה דברת - ס. נשיא

המבקשת

מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד ע"י עו"ד ציון קינן

נגד

המשיב

רישאד אבו עראר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נשק (נשיאת נשק) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977, קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 494(א)(1) לחוק הנ"ל, חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק הנ"ל וירי באזור מגורים - עבירה לפי סעיף 340א לחוק.

2. על פי כתב האישום, בין הפלגים חלאלה ומחארכה למשפחת אבו עראר התגלה סכסוך בשוב ערערה שבנגב.

ביום 6.6.15, בשל הסכסוך התלקחה תגרה אלימה רבת משתתפים משני הפלגים, אשר כללה ידוי אבנים הדדי ושימוש בנשק קר על ידי חלק מהמשתתפים. המשיב ואחרים הגיעו סמוך לביתו של נאיף אבו עראר בבית 203, שכונה 2, כשהם חמושים באקדחים ובחלק מהתגרה ירה המשיב ואחרים באוויר לבתי המגורים בשכונה, כאשר במקום מצויים מספר רב של אנשים משני הפלגים.

המשיב קשר קשר עם מוראד אבו עראר, רפאת אבו עראר ואחרים, לשאת נשק ולגרום לחבלה בכוונה מחמירה למשתתפי התגרה ולירות באזור מגורים.

כתוצאה מהירי וזריקת האבנים על ידי משתתפי התגרה, ברחו עזיזי אבו עראר (להלן: "המתלונן"), הישאם אבו עראר (להלן: "הישאם") ונאיף אבו עראר (להלן: "נאיף"), לתוך חצר הבית כדי להסתתר מהירי והאבנים שהושלכו.

המשיב וחלק מאחרים ירו מספר רב של יריות לעבר השלושה, וכתוצאה מהירי נפצע המתלון, ממספר קליעים בבטנו ובחזהו, אושפז בבית חולים לששה ימי, נזקק לניתוח חירום ובסופו של יום נותרו בגופו רסיסים.

3. המבקשת סומכת ראיותיה על הודעת עדי ראייה של אחלס אבו עראר מיום 13.7.15, נאיף אבו עראר מיום 7.6.15 ו-14.6.15, הישאם אבו עראר מיום 7.6.15 ו-14.6.15, וטאלב אבו עראר, מיום 18.6.15, שזיהו את המשיב, כמי שנכח בזירה, אחז בנשק וירה בו. המבקשת מפנה לגירסת המשיב, הטוען שלא היה בזירת העבירה באילת, טיעון שאינו עולה בקנה אחד עם איכון המכשיר הסלולארי, לפיו ביום הארוע ויומיים קודם היה מאוכן בערערה.

המבקשת ערה לסתירות מסוימות בחלק מהעדויות, כמו קיומם של שני סוגי נשק שהתרמילים שנמצאו בזירה ועדים המספרים על יותר משני אקדחים, אך מנגד שמה הדגש לכך, כי העדים שהצביעו על המשיב שאחז בנשק, אין להם כל סכסוך איתו.

4. ב"כ המשיב, אשר טען בטוב טעם, שם הדגש על הכרסום בראיות, לפיו המתלון שנפגע מהירי, מעיד כי זיהה את רפאת אבו עראר כמי שירה בו, כאשר גם מוראד אבו עראר, מחזיק באקדח. תוך שהוא נותן פירוט מדויק של הגילאים של אלה שירו בו. מדובר בקליע אחד ואין הוא מצביע על המשיב, כמי שירה בו. מה גם שהמתלון לא התבקש לערוך מסדר זיהוי לתמונות המשיב, לא נשאל אודותיו ולא התבררה באמצעות המתלון השאלה, אם המשיב היה שם אם לאו.

5. ב"כ המשיב הפנה לסתירות בעדותה של פנאן אבו עראר, שאמנם מזהה את המשיב כמי שנכח בזירה, אך מעידה כי הוא אוחז ברובה, בניגוד לאחרים שהעידו, כי הוא אחז באקדח ואין מדובר בסתירה של מה בכך, כיוון שיש הבדל מהותי בין רובה לאקדח. סתירה נוספת אליה מפנה ב"כ המשיב היא במיקום היורים.

המתלון העיד שהוא היה במרחק של כ-10 מ' מהיורה והם כולם היו מעבר לחומה, בעוד פנאן העידה שכל הארבעה שביצעו את הירי נכנסו לחצר הבית וגם מעידה שראתה את הכדור שפגע במתלון.

לגבי עדותה של אחלס אבו עראר טען ב"כ המשיב ובצדק, כי היא אינה נמנית עם עדי התביעה. לעדותה, כולם, למעט המשיב, היו רעולי פנים. מעידה שראתה אותו אחרי שסגרה את החלון בקומה 3 וניתן לראות הכל במצלמות האבטחה, אך במצלמות האבטחה אין תמיכה לעדותה.

בעדותה מיום 7.6.15 מציינת שראתה רעול פנים יוצא מאחורי מכולה ומוציא נשקים מתוך שק בכוונה לחלקם

לכל מי שנמצא במקום. כאן נטען לסתירה כיוון שהעדה מצד אחד אומרת, שאינה יכולה לראות את אשר מתרחש מאחורי המכולה, אך מנגד מעידה שראתה את המשיב ואדם נוסף רעול פנים מחליפים ביניהם נשקים.

עוד נטען לחקירה מגמתית, שכן החוקר מכניס מילים לפיה של העדה, ובעימות בינה למשיב, לדוגמה, שעה שהיא טוענת שאינה יודעת מהיכן הביא המשיב את האקדח, נשאלת ע"י החוקר אם רעול הפנים הוא זה שנתן למשיב את האקדח ועונה בחיוב.

כך גם עם עדותו של הישאם, שהוא אחיו של המתלונן שנפגע. הישאם מעיד שהיו ארבעה יורים עם אקדחים ומצביע על המשיב כמי שהיה אחד מהם. בעימות עם המשיב מציין הוא מספר פעמים, שאינו בטוח לגמרי שזה המשיב ויתכן שזה מישהו שדומה לו ולמרות זאת החוקר מתעקש שזה המשיב. מסביר הישאם, שבזמן ירי או קטטה אינו יכול לזהות שמות בוודאות ואז נשאל על ידי החוקר, אם הצליח לזהות את המשיב בוודאות ועונה, שלא אמר זאת ובשלב זה, כשמבהיר לחוקר שאינו בטוח בזיהוי הוא עוצר את העימות.

מוסיף, שהמתלונן העיד שרק שניים ירו עליו, דבר שעולה בקנה אחד עם התרמילים שנאספו בשטח ואין זה המשיב.

לגבי הזיהוי של המשיב על ידי הישאם, מצביע על כך שהוצגה בפניו תמונה אחת בלבד.

דין

6. פנאן אבו עראר בעדותה מיום 6.6.15 שעה 20:15 מעידה כי בהיותה בבית, המשיב ועוד שלושה אחרים, שקפצו מהחומה, נכנסו למטבח ולכל אחד מהם היה נשק ביד והם החלו לשבור כלים במטבח. המתלונן עזיז בא לראות שהכל בסדר ובהיותו בדלת נורה על ידי המשיב.

בעדות מאוחרת יותר מאותו היום, מספרת שהארבעה שהגיעו לא היו רעולי פנים וראתה את המשיב מחזיק נשק ארוך ויורה בו. ראתה את המשיב יורה במתלונן. בעדותה זו אינה חוזרת על כך שהיורים נכנסו למטבח, אלא שהמתלונן נפגע מחוץ לבית ואז נכנס אליה למטבח. ראתה את המתלונן כשהוא נורה על ידי המשיב מחוץ לבית, עת עמדה ליד דלת המטבח.

בהמשך מעידה שרק המשיב אחז בנשק בעוד השאר היו עם אבנים (עמ' 2 ש' 23 ואילך) וגם מזהה את המשיב בתמונה שהוצגה בפניה. מעידה שמכירה את המשיב כיוון שאחיה נשוי לאחותו והוא בן 18-20 (עמ' 2 ש' 4).

אין היא יודעת לזהות הנשק, אך זה נשק ארוך בצבע שחור.

מזהה גם את האחרים על פי התמונות המוצגות בפניה, כמי שזרקו את האבנים ועל פי הקרבה המשפחתית. כשנשאלת הכיצד בעדותה הראשונה העידה שכולם היו עם נשק, בעוד שהפעם מעידה שרק המשיב אחז בנשק ומה הגרסה הנכונה, עונה "ראשד זה מה שראיתי בעיניים שלי עם נשק וכל השאר היו עם אבנים. שם היה בלגאן וכל אחד היה בבית מגיע ומתרגם ופה מה שאני אומרת זה אמת... למה שאני אשקר רק ראשד ראיתי עם נשק" (עמ' 3 ש' 66-67).

מוסיפה, כי המתלונן ראה מי ירה בו, אלא שעדותה של פנאן אבו עראר, אינה עולה בקנה אחד עדות המתלונן לפיה רפאת הוא שירה בו.

7. אחלאס אבו עראר בעדותה מיום 7.6.15 בשעה 00:18, מעידה כי ראתה את הארוע מקומה שלישית בבית בו היא מתגוררת, כאשר בקומה ראשונה מתגוררת פנאן, מעידה שראתה שמהבית של יוסף אלרומטי מוציאים נשקים מתוך שק, ראתה את המשיב עם אדם נוסף שהיה רעול פנים וזה שהיה רעול פנים נתן למשיב אקדח עימו רץ לכיוון הבית של פנאן. לא ראתה מי ירה במתלונן, מכירה את המשיב בהיותו שכן וגילו כ-20 שנה, ומתארת כיצד נראה. בתמונה שהוצגה בפניה זיהתה את המשיב.

8. עזיזי אבו עראר, בעדותו מיום 7.6.15 שעה 11:30 מעיד, שראה את מוראד אבו ערר אוחז אקדח בידו והולך לכיוון הבית של נאיף אבו עראר וראה אותו יורה. זיהתה אותו בודאות. אמג'ד אבו עראר זרק אבנים ושבר חלון בבית של נאיף. מעיד שרפאת ירה עליו באקדח בצבע שחור ולא ברובה ועמד במרחק של 10 מ' ממנו (עמ' 3 ש' 14 עד עמ' 4 ש' 8).

נאיף אבו עראר בעדותו מיום 7.6.15 שעה 17:40 העיד שכאשר ראה את המתלונן, עזיזי נורה ומחזיק את בטנו, ראה את המשיב יחד עם אחרים לידו ואת כל אלה שזיהתה לרבות המשיב. ראה אותם יורים בוודאות (עמ' 1 ש' 23-12).

מעיד שהמתלונן אמר לו שראה את המשיב ורפאת יורים, כשנאמר לו שאשתו פנאן העידה שרק המשיב היה עם נשק והאחרים עם אבנים, מעיד שהם ירו וראה אותם (עמ' 2 ש' 11-8).

מעיד שהיו שם גם נשקים ארוכים וגם קצרים במהלך השניות שהספיק לראות (עמ' 2 ש' 24-22).

9. הישאם אבו עראר, אחיו של המתלונן, בעדותו מיום 8.6.15 העיד כי ראה את המשיב יחד עם מוראד יוסף אבו עראר, אחיו ראפת אבו עראר ובן דודם ראשד זאייד אבו עראר, הוא המשיב, שלושתם החזיקו אקדחים וירו, נכנס עם אחיו המתלונן לבית של נאיף אבו עראר כדי להיות מוגנים מהירי. הירי

וזריקות האבנים לעבר הבית של נאיף אבו עראר נמשך ואחיו היה בנקודה לא מוגנת בין המטבח של נאיף לחומה, שהינה נמוכה ולא מוגנת, עמד וצעק להפסיק את הירי, כיון שבבית מצויים רק נשים וילדים, אך הירי נמשך. זיהה את מוראד אבו עראר, אחיו ראפת אבו עראר ואת המשיב ואז שמע צעקות של אחיו המתלונן שנפגע מהכדור.

10. המשיב, בעדותו מיום 12.7.15 שעה 08:07 מרחיק עצמו מהארוע ומהמקום ומעיד כי היה באילת. מאשר שהמכשיר הסלולארי שלו מצוי בשימוש. כשנשאל "אם אנחנו נבדוק ונמצא, כי אתה לא באילת, מה תגיד על זה" עונה "אני יגיד שהייתי באילת, הייתי באילת וזהו" (עמ' 2 ש' 28-29). בעדות מיום 13.7.15 שעה 19:24, כאשר החוקר מציג בפניו סרטון בו הוא נראה בחולצה ירוקה, זורק אבנים עונה, שזה לא הוא (עמ' 2 ש' 35-36), כאשר נאמר לו שהמכשיר הסלולארי שלו אכן בערוער ביום הארוע עונה שהמכשיר נשאר בערוער ואין הוא לוקח אותו לאילת (עמ' 3 ש' 48-50). אלא שאמירה זו אינה עולה בקנה אחד עם עדותו הקודמת, שם נאמר לו שאם יבדקו מיקום המכשיר ויתברר שהוא לא היה באילת, אין הוא עונה שהמכשיר לא היה עימו אלא חוזר ואומר שהיה באילת.

כשנאמר לו שחלק מהזמן המכשיר מאוכן באילת וחלק בערוער בניגוד לטענתו, כי אינו לוקח את המכשיר עימו לאילת, עונה שאולי מי מהאחים שלו שבאו לטייל באילת באו עם המכשיר (עמ' 4 ש' 77 ואילך).

11. בעימות שבין המשיב להישאם מספר הישאם שזיהה את המשיב ו-2 נוספים שירו. מעיד שתחילה זיהה אותם ברחוב, לאחר מכן היה בחצר של נאיף שם היו עצים. לא יכול לזהות את כולם אבל זיהה את השלושה, מוראד, רפאת והמשיב יורים מאקדחים.

בעימות ממשיך המשיב לדבוק בגרסתו שלא היה בערוער. החוקר שואל את הישאם "אתה בטוח כי האדם שיושב כאן לידך ביצע ירי במהלך הקטטה..." והישאם עונה "במהלך הקטטה שיש בה ירי קשה להבחין ב-100%, אבל האנשים שמסרתי הם האנשים שהצלחתי לזהות" (עמ' 3 ש' 40-43).

צפיתי בדיסק של העימות ובניגוד לטיעוניו של ב"כ המשיב, אין הישאם חוזר בו מהזיהוי של המשיב, כמי שהחזיק אקדח בידו וירה, חוזר מספר פעמים על שזיהה את המשיב ואת השניים האחרים, מוראד ורפאת, שב ואומר שהצליח לזהות את השלושה. צפיתי גם בדיסק העימות שכן הישאם ורפאת ושם חוזר הישאם על עיקרי הדברים לפיהם ראה את המשיב יחד עם השניים האחרים יורים. העימות בין הישאם למשיב מופסק לאחר שמתפתח יכוח ביניהם חלקו בשפה הערבית ולא כי הישאם חוזר בו מעדותו.

בעימות שבין המשיב לפנאן אבו עראר, מאשרת שראתה את המשיב יורה.

12. אכן, יש סתירות בין העדויות, אבל במהות כל העדים מתארים ארוע הקטטה שבו היו משתתפים רבים, מזרקו אבנים ונורו יריות אך, כולם כאחד מעידים שראו את המשיב אוחז אקדח בידו ויורה. נכון שפנאן מעידה היה זה נשק גדול אבל סתירה זו, כמו גם אחרות, תתברר במהלך שמיעת הראיות בתיק.

אכן, המתלונן מעיד, שלא המשיב הוא שירה בו, אך גם בכך אין סתירה מהותית, שכן חלק מהעדים כלל לא העידו שהמשיב הוא שירה במתלונן, אלא כי ראו אותו יורה, כך שלגבי עבירות נשק, קשירת קשר לפשע וירי באזור מגורים קיימות גם קיימות ראיות לכאורה. גם אם נתעלם מכל העדויות האחרות, די בעדותו של הישאם, שלא נסתרה ואין הוא חוזר בו מעדותו שזיהה את המשיב יחד עם שניים אחרים אוחזים בנשק ויורים יחד עם עדותו של המשיב המרחיק עצמו מזירת הארוע כדי להקים תשתית ראייתית לכאורה, לעבירות המיוחסות לו, למעט העבירה של חבלה חמורה. הישאם גם אינו מעיד שראה את המשיב יורה במתלונן, אלא שראה אותו יורה. משכך אין כל כרסום בראיות המיוחסות למשיב, למעט העבירה של חבלה חמורה שענינה הירי במתלונן, לגביה קיים כרסום של ממש.

מעשיו של המשיב מקימים עילה למעצר, מפאת החשש לביטחון הציבור, שעה שהירי בוצע באזור מגורים, בו התגודדו מספר רב של בני אדם ורק בדרך נס לא נפגעו עוד אנשים ועל המשיב להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית שהונחה לפתחו.

בשלב זה על בית המשפט לשקול חלופת מעצר. התייחסות לכך תינתן לאחר שתוצע חלופת מעצר.

ניתנה היום, י"ג אב
תשע"ה, 29 יולי
2015, במעמד ב"כ
המבקשת עו"ד
בוחניק, המשיב
וב"כ עו"ד נתי
טרבלסי.
שרה דברת,
שופטת,
ס.נשיא